

Staffan Delin

18 juli 2017 21:45

Bioraffinaderier ett tekniksprång mot fossilfrihet

Till svante.axelsson@regeringskansliet.se

Hej Svante.

Jag har läst en bilaga till Svenska Dagbladet från MEDIAPLANET, Där du tillskrivs uttalanden, som jag gör mig mycket konfunderad. Jag vore mycket tacksam för en förklaring av vilken grund du har för de uttalanden som tillskrivs dig i den text jag kommenterat nedan.

Utgångspunkten i artikeln verkar vara att "fossilfrihet" kan "rädda" klimatet genom att fossila bränslen ersätts med andra drivmedel. Denna "fossilfrihet" må kanske "rädda" klimatet, men innebär inte att livet här på jorden, sådant vi känner det, kan upprätthållas varaktigt. Det är många fler faktorer än den koldioxid och de andra växthusgaser, som bildas vid förbränning av fossila bränslen som påverkar livsmiljön och ändrar dess

Initiativet Fossilfritt Sverige lanserades inför klimatmötet COP21 i Paris och samlar i dag ett stort antal aktörer från näringsliv, kommuner, regioner och organisationer. Nationell samordnare för initiativet är Svante Axelsson. Hans uppdrag är att tillsammans med företag och andra aktörer ta fram planer som leder mot fossilfrihet, särskilt där omställningen till låga utsläpp är av särskild vikt.

Stora framgångar kräver mer

I Sverige har många av våra klimatmål nåtts långt före utsatt tid och växthuseffekterna har minskat med en fjärdedel sedan 1990-talet. El och värme är nästintill fossilfritt och biobränsle är Sveriges största energikälla, större än både olja och kol tillsammans. Internationellt sett har vårt klimatarbete nått stora framgångar men klimatförändringarna är fortfarande så akuta att hela vår ekonomi måste reformeras.

– Näringslivet förstår det här och jag möter

dagligen företag med stor initiativrikedom och en beredskap att själva vara med och driva på utvecklingen.

Utvecklingen Svante Axelsson pratar om kallar han Grön industrialism och är en nödvändighet för att klara nationella och globala miljömål samt stoppa klimatförändringarna. Men det är också en ren affärsmöjlighet för Sverige som exporterande land.

– Sverige har med sina fantastiska naturresurser, sin framstående position på tekniksidan, en stark kompetensbas och framgångsrikt näringsliv stora möjligheter att hamna i absolut världsledning vad gäller inte bara ett fossilfritt samhälle, utan också framtidens, gröna, ekonomiska utveckling, säger han.

Tekniksprång framåt

Tre stora industriprojekt, tekniksprång som han kallar det, har definierats som möjliggör den politiska affärsidén om att vara ett av världens första fossilfria välfärdsländer. Ett av industriprojekten är inhemska bioraffinaderier.

sammansättning och sätt att fungera. Luften och klimatet utgör, i det sammanhanget, bara bara en mycket liten del.

Det framgår i artikeln, att före detta ordföranden för Naturskyddsföreningen, Svante Axelsson, gör gällande, att "grön industrialism" är en nödvändighet för att klara nationella

och globala miljömål och stoppa klimatförändringarna. Han hävdar också att "grön industrialism" är en ren affärsmöjlighet för Sverige som exporterande land.

Vad menas med "grön industrialism"? Är det en industri, som har lika god förmåga som växter att omvandla avfall, föroreningar och andra nedbrytningsprodukter till resurser? Växter kan bevisligen omvandla nedbrytningsprodukter som koldioxid, vatten och andra, som de suger i sig från sin omgivning, till biomassa i form av fungerande växter. Populärt uttryckt, omvandlar växter beståndsdelarna i rök, aska och andra avfall och föroreningar från omgivningen till fungerande växter, med solljus som drivmedel.

Om industrisamhällets teknik vore lika effektiv och förfinad som växternas, skulle industrianläggningarna kunna bygga upp sig själva och producera sina produkter genom att suga i sig avfall föroreningar och andra nedbrytningsprodukter från omgivningen. Denna skulle samtidigt renas från allt som denna industri då sög i sig och omvandlade till sig själv och till de andra nyttigheter den producerar. Anläggningarna skulle inte behöva vare sig skorstenar eller avloppsledningar, eftersom de skulle suga i sig och omvandla alla föroreningar och avfall till resurser. Om tekniken i vårt samhälle vore utvecklad till samma utomordentligt höga nivå som växternas, d v s till nära den gräns, som sätts av fysikens lagar, skulle industrianläggningarna också kunna föröka sig och drivas av det solljus, den vind och det regn som träffar dem och växelverkar med dem.

Denna industri skulle inte ha behov av Sveriges fantastiska naturresurser. Den skulle själv producera dem genom att omvandla sopor, föroreningar och andra nedbrytningsprodukter till resurser. **Varför, Svante Axelsson, fungerar inte industrin på det sättet? Är inte Sverige tillräckligt framstående på tekniksidan? Har Sverige kanske inte tillräckligt stark kompetensbas och tillräckligt framgångsrikt näringsliv?**

Situationen är mycket allvarlig. Vi är starkt beroende av att såväl växterna som hela livsmiljön i övrigt, d v s naturen, varaktigt tillhandahåller råvaror och andra naturresurser i tillräcklig omfattning, för att tillgodose industrins och samhällets behov av naturresurser för att ekonomin skall fungera. Om samhället och industrin skall vara uthålliga, måste de resursförnyande processerna i livsmiljön omvandla alla de nedbrytningsprodukter som bildas och de måste omvandla dem till nya resurser i samma takt som vi tar ut resurser från livsmiljön och bryter ned dem.

Tar vi ut resurser från livsmiljön och bryter ned dem snabbare än de förnyas, är vi illa ute. Då förorenas livsmiljön av allt större mängder nedbrytningsprodukter, som inte omvandlas till nya resurser igen. Samtidigt minskar livsmiljöns resurser. Dennas fysiska och kemiska sammansättning ändras och den kan inte upprätthålla de livsbetingelser, som är grundförutsättningen för livet här på jorden, sådant vi känner det.

Sedan mitten av 1800-talet ändrar sig livsmiljön p g a att resursnedbrytningen är större än resursförnyelsen där. Den ökande koldioxidhalten i luften och i den övriga livsmiljön är en yttring av detta. Hittills har man gjort politik av den ökande koldioxidhalten i luften och av att denna ökning ändrar klimatet. Andra förändringar av livsmiljöns sammansättning och egenskaper förtigs. Det är mycket betänkligt, eftersom allt liv på jorden, för sin existens, beror av att livsmiljöns fysiska och kemiska sammansättning och egenskaper hålls konstanta. Över tid får livsmiljön och dennas resurser inte brytas ned snabbare än de

återskapas och det föranleder frågor om hur stor befolkning och industri livsmiljön tål, om vi varaktigt skall överleva på jorden. Gränsen för de långsiktigt möjliga resursuttagen från livsmiljön överskreds i mitten av 1800-talet,

Nora 2017-07-18

Staffan Delin